

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 november 2016
(OR. en)

14776/16
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0364 (COD)**

EF 352
ECOFIN 1097

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	23 november 2016
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2016) 378 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till Förslag om ändring av: Förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2016) 378 final.

Bilaga: SWD(2016) 378 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.11.2016
SWD(2016) 378 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag om ändring av: Förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond

{COM(2016) 850 final}

{COM(2016) 851 final}

{COM(2016) 852 final}

{COM(2016) 853 final}

{COM(2016) 854 final}

{SWD(2016) 377 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av förslagen om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas? Högst 11 rader
För en ökad finansiell stabilitet och för att främja kommissionens sysselsättnings- och tillväxtprioriteringar är det av högsta vikt att man åtgärdar ett antal brister i det befintliga regelverket, genomför ett antal internationella regler som har tagits fram i samband med krisen och snarast möjligt fullbordar initiativen inom ramen för bankunionen. Det finns för närvarande betydande hot mot den finansiella stabiliteten, och bankernas förmåga att ge hållbar finansiering till ekonomin är oroväckande låg. Dessutom måste mer göras för att se till att skattebetalarna i framtiden inte tvingas stå för kostnaderna vid konkurs i finansinstitut som är för stora för att kunna tillåtas gå omkull. Det är också viktigt att i möjligaste mån minska kostnaderna för att efterleva lagstiftningen när dessa är oproportionerligt höga. Dessa problem har delvis följande bakomliggande faktorer: • Risk för alltför stort beroende av kortfristig upplåning för att finansiera långsiktig verksamhet. • Risk för alltför hög skuldsättningsgrad hos instituten. • Olämplig kapitalkravnivå för exponeringar mot små och medelstora företag. • Risk för oordnade fallissemang av systemviktiga institut. • Risk för fallissemang på grund av olämpliga kapitalkrav. • Otillräcklig harmonisering av vissa regler för resolution (t.ex. i fråga om rangordning och moratorium i samband med insolvens).
Vad förväntas initiativet leda till? Högst 8 rader
Initiativet syftar i första hand till att åtgärda de problem som beskrivs ovan. Men det kommer samtidigt att leda till tillsynsregler som bättre fångar upp och hanterar risker, öka de globala systemviktiga bankernas förlustabsorberingskapacitet och rekapitaliseringskapacitet, samt göra reglerna mer proportionerliga. Dessutom förväntas initiativet leda till minskade administrativa bördor, lägre efterlevnadskostnader och färre möjligheter till riskarbitrage, samtidigt som konkurrensvillkoren blir mer jämställda och rättssäkerheten och samstämmigheten i reglerna ökar.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå? Högst 7 rader
Åtgärder på EU-nivå är nödvändiga eftersom tillsynskraven för finansinstitut redan bestäms på den nivån. Det bästa tillvägagångssättet är därför att införa ändringar i de befintliga rättsakterna som utgörs av kapitalkravsförordningen (CRR), kapitalkravsdirektivet (CRD) och krishanteringsdirektivet (BRRD). Rättslig grund för kapitalkravsförordningen och krishanteringsdirektivet är artikel 114 i EUF-fördraget, och för kapitalkravsdirektivet gäller artikel 53.1 i EUF-fördraget. Genom dessa ytterligare EU-åtgärder främjar man en enhetlig tillämpning av tillsynsstandarderna och likriktning i tillsynsrutinerna. Åtgärderna garanterar också lika konkurrensvillkor inom hela EU, vilket är viktigt eftersom bankerna – trots geografiska skillnader i verksamheten – agerar på marknader som sträcker sig över större geografiska områden och är fria att tillhandahålla tjänster och etablera sig i andra medlemsstater. Medlemsstaterna och de nationella behöriga myndigheterna skulle dock behålla sina befogenheter att hantera särskilda nationella ekonomiska och finansiella frågor (makrotillsynspolitik och systemriskbuffertar).
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför? Högst 14 rader
Både lagstiftning och andra åtgärder övervägdes för alla förslagens delar. Av rättssäkerhetsskäl och för att bidra till jämställda konkurrensvillkor på europeisk och global nivå är det dock nödvändigt att vidta åtgärderna i form av lagstiftning, särskilt när det gäller att genomföra de internationella standarder som antagits av Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB). På samma sätt kan kalibrering av kapitalkraven för exponeringar mot små och medelstora företag mot bakgrund av kommissionens tillväxt- och sysselsättningsmål endast ske genom en ändring av kapitalkravsförordningen. När det gäller att göra reglerna mer proportionerliga är det också nödvändigt med ändringar av de befintliga

rättsakterna. Det rör sig antingen om att ta bort vissa skyldigheter i nuvarande lagstiftning (t.ex. att lätta på vissa upplysningskrav för mindre betydande institut och ge undantag från vissa krav avseende ersättning för små och mindre komplexa institut), om att avstå ifrån att införa rättsliga krav för vissa institut (t.ex. genom att begränsa TLAC-kravet till att bara gälla för globala systemviktiga institut) eller om att undanta offentliga utvecklingsbanker från kravet på skuldsättningsgrad. Dessutom finns det ett behov av bättre harmonisering av resolutionsbestämmelserna och detta kan endast uppnås genom att införa åtgärder som underlättar samstämmighet i tillämpningen av moratorieverktyg och utveckla rangordningen av institutens fordringsägare vid insolvens.
Vem stöder vilka alternativ? Högst 7 rader För de allra flesta förslag som behandlas i konsekvensbedömningen förespråkar instituten nästan alltid lättade tillsyns krav, medan tillsynsmyndigheterna intar en mer försiktig hållning, i linje med de standarder som utfärdats av Baselkommittén. Företag, särskilt små och medelstora företag, skulle förespråka ytterligare kapitalminskningar för exponeringar mot små och medelstora företag. Både branschen och tillsynsmyndigheterna ger dock ett nästan enhälligt stöd till att klargöra hur proportionalitetsprincipen ska tillämpas när det gäller ersättningar.

C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars huvudalternativen)? Högst 12 rader Genomförande av de olika rekommenderade alternativen skulle leda till att instituten inom EU skulle i) vara bättre kapitaliserade, ii) ha mer stabila finansieringskällor, iii) inte ha alltför hög skuldsättningsgrad, och iv) ha effektivare förfaranden för resolution. De skulle därmed bli bättre rustade för att stå emot ekonomiska störningar. Detta skulle i sin tur minska risken för fallissemang och därmed sannolikheten att de skulle behöva räddas med hjälp av offentliga medel. Om ett institut skulle falla innebär de nya riktade åtgärderna för att stärka resolutionsförfarandet att institutet kan försättas i resolution med minsta möjliga konsekvenser för skattebetalarna, vilket är särskilt viktigt när det gäller globala systemviktiga institut. Ytterligare åtgärder för att göra en del av kraven mer proportionerliga (avseende rapportering, upplysningar och ersättning) bör dessutom minska kostnaderna för administration och efterlevnad för små eller mindre komplexa institut. De åtgärder som föreslås när det gäller bankresolution bör också leda till tydlighet i regelverket och därmed större säkerhet för resolutionsmyndigheterna och instituten, och även ökat investerarförtroende.
Vad är kostnaderna för de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)? Högst 12 rader Om ett institut inte har en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla de nya (eller ändrade) kapitalbaskrav som förslaget innehåller måste det antingen skaffa ytterligare medel eller minska sin exponering. Detta gäller också för kravet på stabil finansiering, dvs. om ett institut saknar tillräcklig stabil finansiering för att uppfylla kravet måste det skaffa ytterligare stabil finansiering eller ändra löptiden på sina tillgångar. Ändrade krav leder också till engångskostnader på grund av att rapporteringssystemen måste göras om. För små institut innebär förslaget dock lägre löpande rapporteringskostnader tack vare förenklingar av rapporterings- och upplysningskraven, vilket borde ge nettovinster för dessa företag. Dessa kostnader blir främst aktuella på kort sikt och förväntas uppvägas av de långsiktiga fördelarna med en stabilare finansiell sektor.
Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag? Högst 8 rader Den föreslagna omkalibreringen av kapitalbaskravet för bankernas exponeringar mot små och medelstora företag förväntas ha positiva effekter på bankernas finansiering av små och medelstora företag. Detta är särskilt till nytta för små och medelstora företag som för närvarande har exponeringar på mer än 1,5 miljon euro, eftersom dessa exponeringar inte omfattas av stödfaktorn för små och medelstora företag enligt nu gällande regler. Andra alternativ som föreslås i konsekvensbedömningen, särskilt de som syftar till att öka institutens motståndskraft och återhämtningsförmåga under framtida kriser, förväntas bidra till en mer hållbar utlåning till små och medelstora företag. Slutligen förväntas åtgärder för att minska efterlevnadskostnaderna för instituten, särskilt mindre institut och institut med lägre komplexitetsgrad, minska dessa instituts lånekostnader.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad? Högst 4 rader Nej
Uppstår andra betydande konsekvenser? Högst 6 rader

Inga andra betydande konsekvenser har identifierats.
D. Uppföljning
När kommer åtgärderna att ses över? <u>Högst 4 rader</u>
Effekterna av detta åtgärds paket kommer att utvärderas fem år efter det att lagstiftningen har trätt i kraft, vilket är i linje med den metodologi som man kommit överens om före utvärderingens start.